

חונן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עה.

דגים חיים האם מקבלים טומאה?

כשרק ניצודו	כשמקרטע	כשנולדו בו סימני טרפה
מקבלים טומאה	מקבלים טומאה	מקבלים טומאה
אינם מקבלים	אינם מקבלים	אינם מקבלים
אינם מקבלים	לרש"י: מקבלים טומאה ¹ לתוס': אינם מקבלים ²	איבעיא - תיקון ³

האם יש בחלבים דלהלן חיוב כרת או רק איסור נבלה?

ללשון הראשון ⁵	חלב נפל (- בן ח' מת) שהטילה לו אמו ולא נשחטה קודם	הושיט ידו ותלש חלב מבן ט' חי שלא נשחטה אמו ⁴
לר' יוחנן: יש בו כרת לר' לקיש: רק איסור נבלה	לר' יוחנן: יש בו כרת לר' לקיש: רק איסור נבלה	לר' יוחנן: יש בו כרת לר' לקיש: רק איסור נבלה
לאיכא דאמרי ⁷	רק איסור נבלה	לר' יוחנן: יש בו כרת לר' לקיש: רק איסור נבלה

בהמה טרפה שנשחטה ומצא בה בן ט' חי, האם תועיל לו עתה שחיטה חדשה להתירו באכילה?

לר' אמי	לדברי (ר"מ) האוסר לכל בן ט' חי בשחיטת אמו	לדברי (חכמים) המתירים בכל בן ט' חי
מותר בשחיטה חדשה ⁸	אסור ⁹	מותר בשחיטה חדשה ¹
מותר בשחיטה חדשה	מותר בשחיטה חדשה	מותר בשחיטה חדשה ¹

¹ הנה רש"י פירש "מקרטע" - מפרפר, וכגון שיבש בו כסלע בי סנפיריו דתו לא חי. ולפ"ז שאלת הגמ' מאי בינייהו קאי על בית הלל ור"ע, ועל זה מתרצת הגמ' שבמקטע לפי בית הלל אינו מקבל טומאה דעדיין חי הוא מעט, ולר"ע כיון שכבר אינו יכול לחיות חשוב כמת.

² התוס' (ד"ה מאי) פירשו שודאי אין קושית הגמ' מאי בינייהו בין ר"ע לב"ה, דפשיטא שלב"ה אינו מקבל טומאה עד שימות ממש ולר"ע מקבל. אלא שאלת הגמ' מאי בינייהו היא בין ר"ע לב"ש, דלשניהם מקבל טומאה מחיים, ומתרצת הגמ' דמיירי בכה"ג ש"מקרטע" - שיש לו עדיין חיות גדול, שלב"ש כיון שניצוד כבר מקבל טומאה, ולר"ע כיון שאם זורקו במים יכול עוד לחיות אינו מקבל טומאה.

³ בעי רב חסדא אליבא דר"ע שאמר דהשיעור הוא מעת שאינם יכולים לחיות, האם גם טרפה בכלל זה או לא. (אמנם לענין אכילה כיון שכשר לאוכלו מעת שמת, אי"כ מה לי שנעשה טרפה וחשוב שמת מזמן).

⁴ אכן בנשחטה אמו, בזה נחלקו ר"מ ור' יהודה במשנה ובגמ' אם חלב בן פקועה (דבן ט' חי) מותר.

⁵ הלשון הראשון מפרש שנחלקו ר' יוחנן ור"ל האם בעינן לאיסור כרת שגם יכלו לו חדשיו וגם שיוולד ויצא לאויר העולם, דלר' יוחנן סגי במה שיצא לאויר העולם, ולר"ל צריך ג"כ שיכלו לו חדשיו.

⁶ דין זה לא מבואר בגמ', דיתכן שאף שכלו לו חדשיו מכיון שלא נולד מודה ר' יוחנן שאין בו כרת, אכן ר"ל דבעי תרתי חדשים ואוירא (כמו שפירש"י) פשוט שאין בו כרת, כיון שכאן הוא לא נולד עדיין.

⁷ האיכא דאמרי ס"ל דאם לא כלו לו חדשיו פשיטא שאין בו איסור כרת של חלב, אלא רק איסור נבלה, וכל הנידון הוא בהיפך, היכא שכלו לו חדשיו ולא נולד, ובזה נחלקו ר' יוחנן ור"ל.

⁸ דכיון שגם בעלמא אין שחיטת אמו מטהרתו (לבן ט' חי), ה"ה כאן שאין אוסרתו לחושבו טרפה.

⁹ דכיון שבעלמא מועלת בו שחיטת אמו, וכן כאן הועילה בו שחיטת אמו להתירו מידי נבלה - כדן שחיטת טרפה, תו לא שייך בו שחיטה. ולכך לא דומה לקרע את אמו ומצא בה בן ט' חי, דלכו"ע מועלת בו עדיין שחיטה (כדתנן במתניתין), כיון שלא הועילה בו זו הקריעה לכלום - תוד"ה לדברי.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עה:

בהמה טרפה שנשחטה ונמצא בא בן ט' כדלהלן, האם במוותו הוא מטמא במשא כנבלה או לא?

לדברי חכמים הנ"ל	לדברי ר"מ הנ"ל	
טהור ³	טמא ²	כשנולד חי ואח"כ מת
טהור	טהור	כשנולד מת מעיקרא ⁴

לתנאים דלהלן, בהמה כשרה שנשחטה ונמצא בה בן ט' חי, מה דינו?

כשעמד על גבי קרקע	כשלא הספיק לעמוד על רגליו בקרקע	
בעי שחיטה מדרבנן ⁵	מותר ללא שחיטה כלל	לתנא קמא דמתניתין
מותר ללא שחיטה כלל	מותר ללא שחיטה כלל	לר' שמעון שזורי

לאב"י אליבא דתנא קמא דמתניתין, מה הדין בבן פקועה דלהלן שהפריס על גבי קרקע?

קלוט ⁶ בן קלוטה בת פקועה (ב' תמיהות)	כשהיה בן פקועה קלוט (תמיהה א')	
מותר ללא שחיטה כלל	מותר ללא שחיטה כלל	לל"ק דאב"י
מותר ללא שחיטה כלל	בעי שחיטה מדרבנן	לא"ד דאב"י

¹ ס"ל דארבעה סימנים יש לבן פקועה, ואם שחט לשנים של אמו בכשרות נותר בהם, ואם לא נשחטו בכשרות כגון כאן שהיתה טרפה, אף שמועילה לו השחיטה לטהרו מידי נבילה, עדיין יכול לשחוט לב' סימנים שלו ולהתירו גם באכילה.

² דלבן ט' חי לא מועילת שחיטת אמו כלום, ואם הוא חי אפשר לאוכלו עתה ולהתירו, ואם הוא מת עתה הרי הוא כמו כל נבלה.

³ אכן נחלקו רבה ורב חסדא בסוגיא זו האם תועיל לשית רבנן שחיטה עתה לבן פקועה דלרבה לא תועיל כיון שהוא חשוב כבר שחוט קודם - דהא נטהר מטומאת נבלות, ולרב חסדא מהני דד' סימנים אפשר ביה רחמנא, וכסברת רבא לעיל [ולכך הגיהו כאן בסוגיין רבה במקום רבא], ובב' סימנים הראשונים של אמו נטהר מטומאת נבלות כבר, ולכך אפי' אם ימות לבסוף לא שייך בו טומאת נבלות.

⁴ באופן זה לכוי"ע מועילה שחיטת אמו לטהרו מידי נבלה, וכל מה שנחלק ר"מ הוא רק בבן ט' חי.

⁵ וכל שחיטה זו הוא רק מפני הרואים, ולכן אין בה דין טרפות, ואפי' אם דרסו זאב ואינו יכול לחיות יותר - מעילה בו שחיטה. ור' שמעון שזורי ס"ל שגם זה אינו צריך, ואפי' אם הוא בן חמש וחורש בשדה הוא מותר בלא שחיטה, דשחיטת אמו כבר התירתו.

⁶ מלשון רש"י בד"ה איכא דאמרי, שכתב: וזה הקלוט נמצא בה, משמע שגם קלוט זה צריך להיות בן פקועה, וצ"ע למה צריך לזה, ועי' ש"ך יו"ד סי' י"ג ס"ק ז'.